

Y0048090

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
ВОЈНИ КАБИНЕТ ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ

ЛТ бр. 208-5
2. 11. 1998. год.
БЕОГРАД

ОДБРАНА
ДРЖАВНА ТАЈНА

ЗАПИСНИК

са састанка Оперативног међуресорског штаба за сузбијање тероризма на
Косову и Метохији,
одржаног 29. октобра 1998. године, у Белом двору у Београду.

Сасијанком је руководио председник СР Југославије Слободан Милошевић, а учествовали су: председник Републике Србије Милан Милутиновић, председник Већа грађана Савезне скупштине Миломир Милић, потпредседник Савезне владе мр Никола Шаиновић, потпредседник Социјалистичке партије Србије Душан Мајиковић, министар унутрашњих послова Републике Србије Влајко Стојиљковић, министар у Влади Републике Србије и председник Привременог Извршног већа Косова и Метохије Зоран Анђелковић, начелник Генералштаба Војске Југославије генерал-пуковник Момчило Перисић, начелник Управе безбедности ГШ - ВЈ генерал-пуковник Александар Димиријевић, командант Треће армије генерал-пуковник Душан Самарџић, командант Приштинског корпуса генерал-потпуковник Небојша Павковић, генерали Милиције РМУП Србије - генерал-пуковник Власимир Ђорђевић, генерал-потпуковници Радомир Марковић и Обрад Сивановић и генерал-мајор Срејен Лукић. Сасијанку је присуствовао и начелник Војног кабинета председника СР Југославије генерал-потпуковник др Славољуб Шушић.

Отварајући састанак председник СР Југославије Слободан Милошевић упознао је чланове Оперативног међуресорског штаба за сузбијање тероризма на КиМ са дневним редом и редоследом излагања учесника (генерали Павковић и Лукић, затим председник Већа грађана Савезне скупштине Миломир Милић, потом да генерал Павковић да изнесе предлоге Заједничке команде, а после ће се у расправу укључити и остали учесници састанка).

Командант Приштинског корпуса генерал-потпуковник Небојша Павковић поднео је сажет извештај о реализовању Плана сузбијања тероризма на Косову и Метохији и наговестио предлог закључака, који би изнео после излагања осталих извештача.

Говорећи у име Зајадничке команде за Косово и Метохију, генерал Павковић је најпре подсетио чланове Оперативног штаба на то да је План за сузбијање тероризма на КиМ реализован у пет етапа у укупном трајању о 45

Y0048091

2

до 55 дана. Са реализацијом Плана почело се 25. јула, а планиране активности завршене су 29. октобра 1998. године.

Пред почетак реализовања Плана ситуација на КиМ била је сложена и неповољна, а огледала се у следећем:

1. Скоро 50% територије контролисале су терористичке снаге, а сви путеви који са простора Косова воде на Метохију, осим пута: Урошевац-Штрпце-Призрен, били су блокирани;

2. Терористичке снаге имале су у свом саставу више од 20.000 људи под оружјем и биле су распоређене на простору Дренице, Малешева и Јабланице.

Најјаче снаге терориста биле су сконцентрисане у рејонима: Шаља (око 2.500 људи), Чичавица (око 2.000), Дреница (око 3.500), Сува Река (око 3.000), Ораховац (око 1.500), Глођаце (око 3.000), Јуник (2.000), Жур (око 1.500), Јабланица (око 3.000) и Ругово (око 1.500 терориста).

Терористичке снаге организоване су у следеће формацијске саставе:

- територијалне јединице састављене од сеоских стража и сеоских јединица укупне јачине око 12.000 терориста,

- маневарске јединице, јачине око 8.000 терориста.

Те јединице биле су намењене за извођење напада на пунктове снага МУП-а, објекте Војске Југославије и на објекте значајне за Републику Србију и СР Југославију, као и за нападе на органе власти.

Реализовањем нашег Плана, практично је прекинуто чврсте повезивање и организовање терористичких снага и стварање коридора за везу са Републиком Албанијом на правцу: с. Јабланица - с. Јуник - с. Јасић, односно стварање компактне територије са Репу бликом Албанијом на потезу: Дечани-Јабланица-Дреница-Шаља.

3. За нас је било веома неповољно и настојање страног фактора да укључивањем тзв. ОВК у решавање косовског питања призна њихов <легијимистијет> као оружане силе шиптарског сепаратистичког покрета.

4. Српски национални корпус био је значајно пољуљан, а у неким срединама, као што су Пећ и Клина, и на нивоу распада.

5. Органи власти у неким подручјима КиМ нису функционисали у обиму који би гарантовао озбиљније супротстављање тероризму и стабилизовање српског фактора.

Суочени са овако сложеном ситуацијом на терену КиМ, требало је сачинити план који ће обезбедити разрешење кризе, а који би имао за циљ:

- зауставити даље ширење тероризма на КиМ,

- блокирати главне терористичке снаге, и

- ирисиуишии разбијању итерористиичких снага по деловима.

У току израде Плана требало је уважити и нека ограничења:

- не изазиваиши ирвелику реакцију сираноџ фактора,

- избећи цивилне жртве,

- максимално зашииишии соисивено људсиво, и

- све шо реализоваиши без ироглашења ванредноџ сшања.

Увођење ванредног стања није било прихватљиво из више разлога:

ири, изазвали бисмо реакцију страног фактора који би војно ии зрвенисао на страни терористичких снага да би верификовао њихове почетне успехе када су контролисали око 50% територије КиМ;

друџи, то би подразумевало и мобилизацију ратних јединица Војске Југославије, што би изазвало узнемирење становништва у Србији, а питање је и како би мобилизација и успела;

ири, ангажовањем јачих снага у борби против терориста привукло би већу пажњу домаће и светске јавности с обзиром на чињеницу да би било доста губитака на страни терориста, али и наших властитих снага, при чему се не би могле избећи и цивилне жртве.

Као што се може закључити - наш илан није био да >иобијемо све Шиииаре< или да их ироиерамо са КиМ, већ - да се разбију главне иерористиичке снаге и иерористии одвоје од народа.

На основу Одлуке донете на Петој седници Врховног савета одбране, одржане 9. јуна 1998. године, Закона о Војсци Југославије, Закона о одбрани и Правила службе Војске Југославије - направљен је План за сузбијање иерошизма на КиМ, у коме је предвиђено ангажовање јединица МУП-а Србије и Војске Југославије.

Наведеним планом постављени су следећи задаци:

1. предузимање мера за појачано обезбеђење државне границе у граничном појасу и у дубини;

2. организовање, опремање и координација дејства снага МУП и Војске ради успешнијег супротстављања терористичким снагама;

3. поседање простора на КиМ од стране снага МУП-а и ВЈ и стварање услова за деблокирање комуникација и запоседнуте територије;

4. наоружавање српског и црногорског народа и формирање резервних јединица полиције ради одбране српских села;

5. прихват и збрињавање привремено расељеног албанског становништва;

6. држање и одбрана ослобођеног простора и комуникација, и

7. разоружавање свих шиптарских села за која се зна да су наоружана.

Ефекти реализације Плана:

1. Заустављено је масовно уношење наоружања и војне опреме из Републике Албаније преко државне границе, улазак терористичких снага и осујећено стварање копненог коридора са Албанијом.

2. Заустављена је ескалација тероризма на КиМ, сузбијен тероризам и спречена промоција тзв. Ослободилачке војске Косова у легитимну оружану силу сепаратистичких снага и њено укључивање у преговарачки процес.

3. Разбијена је компактност територије, која је била под контролом терористичких снага, ослобођене све комуникације, разбијене и обезглављене терористичке снаге. Створени су услови за праћење кретања терористичких снага.

4. Спречено је иселјавање неалбанског становништва и заштићени су градови и важни привредни и други објекти.

5. Враћено је поверење српског народа у своју државу, у власт, у Војску и Милицију.

6. Постигнуто је неопходно јединство у Србији у вези с решавањем питања КиМ.

7. Организован је повратак у села привремено расељеног албанског становништва које је избегло због борбених дејстава терористичких снага.

Детаљнији подаци о реализовању Плана:

Прво, у двомесечним борбама са терористичким снагама изведено је 39 акција, које су трајале у просеку један до два дана.

Друго, у свим акцијама укупно је било ангажовано 53.200 припадника Војске и МУП-а (13.500 из ВЈ и 39.000 из МУП-а). У свакој акцији просечно је учествовало 1.518 људи (350 из ВЈ и 1.168 из МУП-а).

Треће, Од важнијих материјално-техничких средстава у току реализовања Плана било је ангажовано: 438 тенкова, 334 БВП, 236 арт. оруђа, 410 ПАТ и 570 МБ.

Четврто, најјаче снаге ангажоване су у акцијама разбијања диверзантско-терористичких банди у рејону планина Чачавица и Језерске планине, у којима је, у просеку, ангажовано око 5.000 људи, са око 30 тенкова, 30 БВП, 25 МБ, 18 арт. оруђа и 15 ПАТ.

Пето, од 25. јула 1998. године изведене су акције у 306 насељених места и то: у Приштини 36, К.Митровици 50, Пећи 63, Баковици 80, Призрену 47 и Урошевцу 30. Дејствима је обухваћено 19 општина и четири града (Дечани, Ораховац, Србица и Глоговац) са 248.239 становника или 15% од укупно 1.561.585 становника на КиМ.

Шесто, за време извођења акција деблокирано је 166 километара саобраћајница.

Седмо, на основу расположивих података и извршених процена у току реализовања Плана, губици по разним основама на страни терористичких снага су: 32.594 до 36.09. терористе.

У току извођења борбених дејстава:

- ликвидирано око	3.500 терориста,
- рањено.....	5.000 до 6.000,
- укупно избачено из борбе	8.500 до 9.500,
<u>побегло са КиМ.....</u>	<u>4.000 до 5.000,</u>
<u>бацило оружје или разоружано.....</u>	<u>6.000 до 6.500,</u>
<u>ликвицирано у след. акцијама СДБ.....</u>	<u>560.</u>

Поред наведених губитака терориста, у акцијама на државној граници у периоду од 25. јула до 25. септембра 1998. године избачено је из строја укупно 1.344 терористе:

- ликвидирано.....	666,
- рањено.....	856,
- заробљено.....	822.
- на истом простору ухваћено је или ликвидирано 569 товарних грла.	

У акцијама полиције и Службе државне безбедности:

- приведено.....	2.407,
- притворено.....	283.

Остало је још око 1.200 наоружаних терориста у 18 села.

Осмо, у току реализовања Плана заплена је и предата већа количина наоружања и муниције. Укупно више од 150 тона.

- разоружана су 93 шиптарска села: у Општини Баковица 32, Призрену 38, Пећ 20, Приштина 2 и Урошевац једно село.
Преостало је да се разоружа још 66 села и да се одузме око 4.000 до 5.000 цеву. Та села нису учествовала у терористичким акцијама.

- организован је повратак и прихват 70.764 Шиптара:

- у Косовском округу 23.600 терориста (Обилић 2.500, Липљан 800, К.Поље 300 и Глоговац 10.000);
- у Пећком округу 23.414 (Пећ 2.430, Клина 984, Баковица 20.000, Дечани 5.000);
- у Призренском округу 21.750 (Призрен 1.100, Ораховац 6.350, Сува Река 14.300), и
- у Митровачком округу 2.000 грађана).

Девејшо, из строја је извачено укупно 287 наших бораца (из ВЈ 62 и из МУП-а 225).

У току реализовања Плана живот је изгубило 79 наших људи (из ВЈ 22 и МУП 57).

- теже је рањено 119 припадника наших снага (из ВЈ 17 и МУП-а 102),
- лакше је рањено 87 (из ВЈ 22 и МУП-а 65),
- отета су два наша борца (1 из ВЈ и 1 из МУП-а).

Губици према структури

из Војске Југославије:

- погинуло: 5 официра, 3 подофицира и 14 војника
- теже рањено: 17 војника,
- лакше рањено: 2 официра, 1 подофицир и 19 војника,
- отет 1 војник.

из Министарства унутрашњих послова Србије:

погинуло укупно 57 људи:

- 4 официра, 39 подофицира, 14 припадника резервног састава Милиције;
- теже рањених 102 - четири официра, 92 подофицира и 6 припадника резервног састава Милиције;
- лакше рањен 91 - шест официра, 70 подофицира и 15 припадника резервног састава.

Просечни губици по акцији снага ВЈ и МУП-а су 2 погинула, 3 тежњ и 2 лакше рањена. Од укупног броја губитака 22% су из ВЈ и 78% из МУП-а. Од броја погинулих 39% су из ВЈ а 61% из МУП-а.

Десејшо, укупан утрошак муниције у јединицама ВЈ:

Y0048096

7

- муниције свих врста до калибра 14,5 мм: 760.425
- погонско гориво: 338 тона (МБ 86 око 65 тона, а Д-2 око 273 тоне).

Једанаесто, у току реализовања Плана оштећена су следећа материјално-техничка средства:

- 5 тенкова Т-55, 8 БВП М-80, 2 ПАР 30-2мм и 4 неборбена возила.

Дванаесто, оцена је Заједничке команде за КиМ да је План сузбијања тероризма реализован захваљујући:

- 1) реализовањем Плана као целине;
- 2) добром организацијом садејства и сарадње између јединица МУП-а и Војске Југославије и осталих субјеката и органа власти у току извођења борбених дејстава;
- 3) израженој личној храбрости, пожртвовању и високој патриотској свести свих припадника МУП-а, Војске Југославије и народа у току извршавања најтежих задатака и схватањима да се реализовањем Плана остварују циљеви и задаци којима се штите територијални интегритет КиМ и Србије, српско и црногорско, али и шиптарско лојално становништво, јединице и објекти ВЈ и МУП-а Републике Србије.

Генерал-мајор Срејен Лукић поднео је извештај о ангажовању Заједничке команде за КиМ, у коме се посебно осврнуо на веома успешну професионалну сарадњу између команди и јединица Војска и Милиције у извршавању следећих задатака:

1. Контрола и заштита територије и комуникација и њихово ослобађање од насртаја терористичких група.
2. Ојачање и заштита подручја која нису обухваћена терористичким дејствима.
3. Заштита градова (Пећ, Призрен, К. Миторивица).
4. Обука резервног састава Милиције. На почетку дејстава у месецу јулу ове године обуком је обухваћено 12.500 резервиста, а у завршници реализовања Плана око 14.500 људи.

Према Закључцима са састанка Оперативног штаба од 31. августа 1998. године у састав МУП-а примљено је око 900 припадника резервног састава Милиције. Од тада до данас регистровано је 185 напада терористичких група. Само 27. и 28. октобра забележено је 17 напада терористичких група.

Генерал Лукић је обавестио чланове Штаба да је, сходно Споразуму између председника СР Југославије Слободана Милошевића и специјалног америчког изасланика Ричарда Холбрука, који је наступао у име међународне заједнице, број ангажованих припадника МУП на Косову и Метохији смањен

са 14.000 на око 10.000 људи. Припадници јединица МУП-а враћени су у матичне органе унутрашњих послова. Остали су ангажовани у обезбеђењу комуникација, на чијим је главним деоницама организовано 27 контролних станица. Позиција тих контролних пунктова учињена је доступном и осмарачким мисијама ОЕБС-а.

На крају излагања генерал Лукић сагласио се са оценама и ставовима команданта Приштинског корпуса ВЈ генерала Павковића посебно наглашавајући ангажовање у заштити српског цивилног становништва које се осећа сигурним на својим вековним огњиштима.

Председник Већа грађана Савезне скупштинe
Миломир Милић учинио је свеобухватан осврт на реализовање Плана сузбијања тероризма на КиМ:

1. Терористичке снаге су поражене и нема услова да се поново консолидују.
2. План је реализован у потпуности.
3. Тероризам је поражен, али још није сасвим уништен.
4. Припадници Војске и Милиције у-потпуности су извршили све постављене задатке на високом професионалном нивоу, због чега су стекли признање и углед код свих грађана Савезне Републике Југославије.
5. Издржали смо досад невиђен притисак НАТО и то захваљујући подршци и јединству народа Србије и СР Југославије.
6. Оцене реализовања Плана коју су дали претходни извештачи у потпуности је тачна и прихватљива.
7. На КиМ се више не може говорити о некаквим већим терористичким снагама, већ о >остацама и групама терориста<.

Терористи немају јединствену команду и све што чине усмерено је на то да некако преживе зиму. Они немају подршку ни код својих сународника у селима. То се најбоље види из тога што су у последње време све чешћи сукоби грађана албанске народности који живе у сеоским срединама са имућнијим сународницима из градова, сукоби између оних који су подржавали терористе и Албанаца лојалних држави у којој живе, што су исказали и предајом пружја надлежним органима власти и слично. Остаци терористичких банди у појединим местима терористу своје сународнике како би им ови обезбедили услове да се склоне и некако преживе чекајући боља времена за нове акције.

Главна претња од тероризма долази нам из суседне Албаније, где су им базе за регрутовање и обуку.

Ценећи реалну ситуацију у којој су се нашли захваљујући деловању наших снага, терористичким снагама албанских сепаратиста, за сада није примарни циљ да нам отму територију већ да ширењем страха и несигурности - присиле што већи број Срба и Црногораца да се иселе са КиМ.

Неспорно је да постигнуто политичко решење штити наше интересе, али безбедносна активност за нас је и даље веома актуелна.

Наши стратешки циљеви су да обезбедимо:

1. мир и сигурносћ за све наше грађане;
2. да створимо услове за дијалог са представницима албанске стране и да постигнемо политичко решење проблема;
3. да и даље предузимамо адекватне безбедносне мере да бисмо очували ово што смо досад постигли;
4. да државна граница буде трајно заштићена.

Да бисмо то постигли неопходно је и даље спроводити предузете мере, очувати постојеће снаге и средства за борбу против тероризма на КиМ.

Уз све то што је досад учињено у обезбеђењу државне границе, потребно је и савезним прописима легализовати одговарајућу ширину граничног појаса на коме ће бити ангажоване наше граничне јединице.

Неопходно је и у току предстојеће зиме задржати одређене јединице Милиције у стању готовости.

У обезбеђењу села у којима живи албанско становништво треба организовати албанске грађане лојалне овој држави.

И даље инсистирати на предаји оружја.

До краја раскринкавати терористичке банде и открити њихове преостале базе и упоришта.

Морамо одговорити на нове обавезе које намеће ситуација. У том смислу неопходно је дефинисати права и обавезе јединица Војске и Милиције ангажованих на КиМ.

Наша даља доследна борба против тероризма и терориста је легална и легитимна и то нам нико разуман не може оспорити. То је за нас политичко, безбедносно и економско питање.

Мере јачања међунационалног поверења - пресудан су корак у консолидовању укупних прилика на КиМ. То морамо развијати посебно код албанског становништва. Те мере су садржане и у ставовима Владе Републике Србије у недавно објављеном саопштењу у 11 тачака.

На крају излагања Миломир Минић је предложио:

1. Да Оперативни штаб да оцену о томе како је Заједничка команда за КиМ реализовала добијена овлашћења.

2. Да се реши питање обједињавања, систематизације и чувања документације о ангажовању државних органа у сузбијању шероризма на КиМ.

Командант Приштинског корпуса ВЈ генерал-пошук Небојша Павковић указао је на задатке које треба реализовати у наредном периоду ради потпуног разбијања терористичких снага на КиМ:

1. Пружити помоћ Комисији ОЕБС-а за верификацију стања на КиМ.

2. Наставити са појачаним обезбеђењем државне границе на познате два начина - линијско обезбеђење и дубинско обезбеђење како бисмо спречили сваки покушај уласка терористичких снага и уношења нових количина оружја на простор КиМ. С тим у вези неопходно је и званичним документом надлежног државног органа дефинисати ширину граничног појаса (будући да су сада у општинама и ширине од 5 и од 10 километара).

Говорећи од даљем ангажовању јединица МУП-а и Војске, генерал Павковић је, поред осталог, споменуо и 27 контролних пунктова на значајним комуникацијама које држе снаге МУП, а да су на дубинском обезбеђењу ангажоване и неколике јединице ВЈ јачине до једне чете. На припаднике ВЈ, и после споразума постигнутог с представницима међународне заједнице, пштарски терористи извршили су 31 оружану провокацију настојећи да нас присиле да узвратимо, што смо избегли и поред тога што нам је убијено 8 људи и 11 рањено, како не би дали повод НАТО-у да изврши најављене ваздушне ударе.

После договореног повлачења снага МУП-а и Војске са одређених простора примећен је долазак терористичких снага на тим подручјима. Ми сада имамо на терену 97% потребних снага за одбрану државне границе и територије. Реч је о 21.360 људи под оружјем, од којих је око 11.300 припадника и око 10.000 припадника МУП-а. Када се овом броју дода и око 48.000 циви подељених локалном становништву, онда се може говорити о снази од близу 60.000 људи под оружјем, како је то Планом и предвиђено.

3. Нашим снагама морамо посетити све предвиђене рејоне и успоставити борбену контролу територије и комуникација, будући да у још 66 села постоје наоружане групације терориста или мештана. Понајвише их је у рејонима Руговске клисуре, око Јабланице и Глођана, Суве Реке, Дренице и у лабском крају. Ценимо да тамо треба одузети око 5.000 пушака и другог оружја. Располажемо подацима да су албански екстремисти у тим селима

досад >за пример< убили око 15 својих сународника који су предали оружје легалним органима малсти.

4. Припремити и увежбати снаге за брза дејства према новооткривеним терористичким снагама (борбене групе ВЈ и МУП). У случају напада терористичких снага на било ком делу територије КиМ на органе власти, јединице ВЈ, МУП-а или на чланове Мисије за надгледање ОЕБС, у складу са постигнутим споразумом, као крајње средство у самоодбрани - адекватно и пропорционално ангажовати снаге ради заштите живота грађана, припадника ВЈ, МУП-а и ђланова Мисије ОЕБС.

5. Снагама МУП-а и рганима власти организовати службу локалног обезбеђења и функционисање власти у етнички жистим албанским насељима и спречити повратак наоружаног становништва и терориста.

6. Извршити инжињеријско и грађевинско уређење рејона распореда јединица у простору и на државној граници и припремити јединице за боравак у отежаним метеоролошким условима и зими.

Командант Треће армије генерал-пуковник Душан Самарџић поставио је два питања:

1. Проширење граничног појаса према Албанији и Македонији са садашњих 5 на 10 километара, чиме би се постигло удаљавање терористичких снага од територије Албаније.

2. Сагледати могућност задржавања три јединице ВЈ на простору КиМ седам дана после постизања политичког споразума са представницима албанске националне мањине.

Председник СР Југославије Слободан Милошевић рекао је да ширина граничног појаса који обезбеђују Граничне јединице ВЈ и даље треба да остане 5 километара, али да се у њиховом залеђу могу оставити и снаге спремне да се брзо ангажују ако се за то укаже потреба.

Ширину граничног појаса треба јасно уцртати и на топографским картама и то верификовати са преговарачима, како касније не би било неспоразума о томе где се шта догодило и да ли смо реаговали према договору.

Начелник Генералштаба ВЈ генерал-пуковник Момчило Перичић изложио је своје виђење реализовања Плана сузбијања тероризма на КиМ. Према његовој оцени, НАТО није остварио

циљ који је поствио - да дође на територију СР Југославије и да нас насилно угура у совју интересну сферу.

Ми и даље морамо благовремено реаговати на све насртаје споља и изнутра, јер имамо два непријатеља:

- албанске терористичке и сепаратистичке снаге,
- спољњи фактор у лику чланица НАТО, и не само њих.

Генерал Перишић је у свом даљем излагању рекао да смо *>ми својим начином ангажовања навукли НАТО на наша леђа, а терористима дали времена да се среде<*. Зато убудуће не би требало да нашим неодмереним изјавама дајемо повод да нас међународни фактор и даље стеже.

Не смемо се заваравати убеђењем да смо потпуно поразили терористичке снаге и мржњу албанског становништва према органима ове државе. Они ће дугорочно имати негативан однос према Војсци Југославије, снагама МУП-а и властима ове земље.

Ми не смемо бити изненађени. Ако буде потребно, морамо извести одлучну акцију против тероризма на КиМ. Можемо очекивати да ће посматрачи Верификационе мисије ОЕБС бити пристрасни у корист албанске стране. Зато спектар наших активности морамо примерити новонасталим условима. Морамо учинити све да не дамо повод да нас испровоцирају терористи који ће правити разне сцене за спољне посматраче како би нас изложили новим притисцима.

Према мишљењу генерала Перишића, *ситуација на КиМ није онаква каквом је приказују поједини чланови Заједничке команде*. Не смемо дозволити да догађаји управљају нама већ ми морамо контролисати ситуацију и владати њом.

Морамо учинити све што је у нашој моћи да уверимо представнике међународне заједнице у то да *>ми нисмо проузроковачи кризе на КиМ, већ албански терористи<*.

Посебно морамо бити опрезни да не дамо повод за *>оцену<* како легални органи СР Југославије нису у стању да осигурају безбедност верификаторима ОЕБС те да им због тога треба довести и страну оружану заштиту на нашој сувереној територији. То никако не смемо дозволити, подвукао је генерал Перишић.

Председник Републике Србије Милан Милутиновић сматра да треба прихватити извештаје које су поднели чланови Заједничке команде за КиМ. Сложио се са мишљењем генерала Перишића да ми данас против себе имамо два непријатеља - албански сецесионистички фактор и њему пристрасни међународни фактор.

До сада смо учинили оно што смо морали, како бисмо некако *>умилостивили<* међународне чиниоце, посебно Америку и НАТО. Ситуација је таква каква јесте. Прихватили смо посматраче ОЕБС-а, а не стране трупе. Ми те посматраче не смемо препустити албанском фактору.

Наши легални органи морају им обезбедити услове за несметан рад, морамо их просто снагом аргуманата натерати да сагледају објективно стање и да га тако прикажу, без икакве пристрасности ни на једну ни на другу страну. Мисију ОЕБС-а чине представници 53 државе Европе и Америке и сигурно је да међу њима нису сви против нас.

Председник Милутиновић је подржао предлог да се размотри питање даљег статуса Заједничке команде. Сматра да она треба да остане у функцији још неко време, мада се може размислити о томе да ли баш у оваквом саставу или у нешто измењеном.

Пошћпредседник Савезне владе Мр Никола Шаиновић осврнуо се на услове под којима је рализован План сузбијања тероризма на КиМ. Указао је на чињеницу да смо на почетку реализовања поменутог плана, у јулу мес. ду ове године, против себе имали око 2.000 добро наоружаних шиптарских терориста. Одлучно смо кренули у сукоб с њима. То смо морали учинити јер би то чини и учинила и свака земља савременог света. Деловали смо онако како смо у датој ситуацији најбоље могли. Зато нема места некаковој >накнадној њамејии<. То је посао за историчаре да суде са пристојне временске дистанце, а не за нас који смо морали и морамо данас да делујемо.

Наше будуће активности морају бити у сталном динамичком прилагођавању. Мало се спомиње реалност да ми, и пре доласка верификатора ОЕБС, на КиМ имамо акредитовану дипломатску посматрачку мисију од 120 дипломата различитог ранга, да је тамо више од 50 новинских екипа страних редакција. И у тим условима ми смо деловали отворено и одлучно јер нисмо имали шта да кријемо.

Морамо имати на уму да шиптарски сепаратисти очекују од нас да будемо стационарани на одговарајућим њима доступним подручјима и да нас они ситним чаркама провоцирају. Зато морамо да их осујетимо маневром наших снага.

Нашом легитимном активношћу у складу с постигнутим договором, посебно обезбеђењем услова за рад посматрача ОЕБС-а, ми можемо очекивати и објективан однос преставника међународне зајендице према нама. Тако ћемо најефикасније одвратити терористичке снаге од нових акција против нас.

Треба помоћи деловање и нових политичких партија албанске националне мањине на КиМ које су спремене за дијалог у изналагању политичког решења кризе.

За нас је криза на КиМ политичко, безбедносно и економско питање.

Потпредседник Шаиновић се сложио са мишљењем да се размотри опортунитет даљег деловања Заједничке команде за КиМ у садашњем

саставу. Ту би, како је рекао, требало смањити број ангажованих људи и бољс их опремити за ефикасније деловање у новим условима.

Посебно је значајно питање јасног и прецизног обележавања границе и ширине граничног појаса, о чему на нивоу Савезне владе треба донети одговарајућа документа.

Председник СР Југославије Слободан Милошевић оценио је умесним упозорења начелника Генералштаба ВЈ генерала Перишића, посебно када је реч о могућим провокацијама и триковима албанских сепаратиста или, пак, представника њима пристрасног дела међународне заједнице.

У свом даљем излагању Председник је подсетио учеснике састанка на чињеницу да су утицајни међународни фактори, посебно Немачка и САД, хтели да доведу тзв. ОБК у позицију преговарача са легалним органима наше власти, што смо успешно осујетили.

Као главни разлог за активирање >тимиране бомбе КиМ< Председник је навео изузетан геостратегијски значај простора СР Југославије. Подсетио је на чињеницу да су Немци утрошили велики новац у изградњу хидросистема Рајна-Мајна-Дунав. Њима је веома значајно наше Подунавље зарад изласка у воде Црног мора и даље ка нафтоносним пољима Каспијског региона. Наш Београд је, према оцени страних експерата, једна од пет капија Европе, посебно за жељезнички саобраћај.

Несумњиво је да смо ми у обрачуну са тероризмом на КиМ постигли победу на стратешком тајмингу. Завршетком и последње операције на Језерској планини - ставили смо под своју контролу целокупну територију КиМ, пре него што су страни фактори кренули у уклињавање на овом простору.

Председник је упознао чланове Штаба са настојањем америчког преговарача Холбрука током деветодневних разговора које је водио с њим. Били су тошки разговори који би се могли назвати правом рововском борбом. Амерички преговарач је свим силама настојао да на КиМ обезбеди довођење копнених снага НАТО. Када му то није успело, покушао је да издејствује довођење стране полиције, као у БиХ, што није прихваћено. Најзад се морао задовољити нашом сагласношћу да на КиМ могу доћи само цивилни посматрачи ОЕБС без икаквог наоружања. Они могу несметано да посматрају ситуацију, али не и да контролишу Војску и Полицију на нашој сувереној територији.

Изборили смо се, дакле, да на нашој државној територији нема наоружаних странаца, што је наш велики успех.

Три су најзначајнија стратегијска достигнућа која смо остварили у нашој досадашњој борби у сламању тероризма на КиМ:

Прво, преузели смо контролу над целом територијом КиМ.

Друго, потпуно смо разбили терористичке снаге.

Треће, обезбедили смо услове за мирно решење кризе политичким дијалогом.

Нашу платформу за дијалог са представницима албанске националне мањине, у 11 тачака, објавила је Влада Републике Србије, будући да смо код међународних фактора обезбедили да се проблем КиМ решава у оквирима Србије и СР Југославије.

Покушај Хашког трибунала да своју >надлежност< прошири и на КиМ нема основа, јер овде није вођен рат већ је реч о броби против тероризма, што спада у суверену унутрашњу надлежност сваке државе. То не значи да ми одбијамо сваку сарадњу с Трибуналом. Он има и канцеларију у Београду, али се не може мешати у надлежности нашег правосуђа.

Мада можемо штошта приговорити Резолуцијама Савета безбедности УН у погледу терминологије, суштинска је ствар да је у њима садржано наше опредељење за изналажење политичког решења кризе на КиМ.

Тачно је да је наш садашњи положај деликатнији, али је он и у многим повољнији него на почетку кризе. Сада смо довели шиптарске сепаратисте у позицију да све што ужине против наше земље чине то на своју штету.

Председник Милошевић је препоручио председнику Републике Србије Милану Милутиновићу да лично оде на КиМ и да председницима округа и општина протумачи суштину споразума који смо постигли с представницима међународне заједнице.

Председник је напоменуо да се чланови посматрачке мисије ОЕБС-а не могу понашати арогантно нити тражити нека шира овлашћења од договорених. Они се морају понашати према важећим међународно признатим конвенцијама о дипломатско-конзуларним правима.

На то је председник Србије М. Милутиновић додао - да се посматрачи ОЕБС морају понашати према Бечкој конвенцији о дипломатско-конзуларним представништвима и да, у супротном, могу бити проглашени за *persona non grata*.

Настављајући излагање, председник Милошевић је указао на потребу да и даље остану у функцији Заједничка команда за КиМ и Координациони штаб. Указао је на значај формирања Државне комисије за координацију активности са Мисијом ОЕБС-а, којом руководи потпредседник Савезне владе Никола Шаиновић.

Са Мисијом ОЕБС-а се треба договорити о начину разоружавања преосталих 1.200 терориста и предаји оружја у поседу албанског

становништва у већ споменутих 66 села. Сугерисати им да они позову село по село на предају оружја на миран начин.

За предају оружја тачно прецизирати рок. Уколико представници ОЕБС-а не могу да приволе Албанце на предају оружја, онда треба то и да констатују јавно и да се сагласе с тим да наше снаге то учине.

Слично треба поступити и у случајевима оружаних провокација од стране терористичких снага. Под мориторингом ОЕБС-а извршити блокаду одређеног подручја и разоружати нападаче. Све то треба радити заједно с представницима ОЕБС, што може бити од велике користи за нашу позицију.

Наш став је да све националне заједнице које живе на КиМ имају представнике у органима власти и у локалној милицији. Разуме се да и будућа Скупштина КиМ мора да одражава национални састав становништва те наше покрајине.

На крају састанка Оперативног међуресорског штаба за сузбијање тероризма на Косову и Метохији, председник С^р Југославије Слободан Милошевић је предложио, а Штаб једногласно прихватио, следеће
з а к љ у ч к е:

1. Усвајају се изнети оцене и ставови садржани у излагању команданџа Приштинског корпуса ВЈ генерал-пошуконика Небојше Павковића.

2. Усваја се у целости излагање генерал-мајора Срећена Лукића.

3. Усваја се излагање председника Већа грађана Савезне скупштинне Миломира Милића.

4. На нивоу Савезне владе нормативно усагласити ширину граничног појаса према Албанији и Македонији.

* * *

Стенографске белешке нису вођене.

ЗАПИСНИК САЧИНИО

генерал-потпуковник

С. С. Милошевић
Славољуб Шушић

ПРЕДСЕДНИК

Слободан Милошевић